

עמודין, כי כל עמוד עשוי כעין מרזב, ונראה כשנים.

ונראין ארבעת הדיומדין **כשמונה** פסים.

לדוגמא, כאשר נועצים דיומד בפינה הדרומית מערבית — נוטה צידו האחד לדרום, וצידו השני למערב.

רוחב כל צד הוא אמה אחת [כדלקמן במשנה]. ונמצא שלכל צד מסביבות הבאר ישנן שתי אמות דופן [חצי דיומד מכאן, וחצי דיומד מכאן], אמה כנגד אמה, והריוח בינתיים, דברי רבי יהודה.

רבי מאיר אומר: אין די בהיקף של ארבעה דיומדין לבאר.

אלא, עושה **שמונה** עמודים **הנראין כשנים** עשר פסין.

כיצד: עושה סביב הבאר **ארבעה דיומדים** הנראין כשמונה פסים, ומציב את הדיומדים בארבע פינות הבור. ובנוסף לכך עושים בין ארבעת הדיומדין גם **ארבעה** עמודים **פשוטים**, עמוד אחד בין דיומד לדיומד.

[רא' ציור 1]

המיוחד במחיצות אלו הוא בכך שהפרוץ שבהן מרובה מאד על העומד, ובכל זאת יש בכח המחיצות הללו ליצור רשות היחיד, משום שיש בהן "שם ארבע מחיצות".

אמנם חכמים אסרו את הטלטול בתוך מחיצות שכאלו, מחמת שהפרוץ שבהם מרובה על העומד, אך לעולי רגלים הם הקילו, שלא לגזור עליהם.

ולפיכך:

א. **עושיין** היקף של **פסין** מסביב **לביראות** המים.

והפסין עושיין את סביבות הבור רשות היחיד, ויוכלו עולי רגלים למלא מים מן הבור אל בין פסי הביראות, ויניחום שם, ויכנסו הבהמות, וישתו.⁽¹⁾

כיצד מקיפין בפסין אלו?

נועצים סביבות הבאר בארבע פינות — **ארבעה דיומדין**, זויות — רמב"ם.

דיומד, משמעותו "דו עמודין" — שני